

Bilag til bet. o. f.t. finanslov for 1984

Det bemærkes, at kontanthjælpsudgifterne budgetteres totalt, dvs. at der ikke budgetteres særskilt efter, hvilke formål den enkelte ydelse skal dække.

Budgetteringsgrundlaget for skønnet over udgifterne til forbigående kontanthjælp i 1984 er kommunernes udgifter i 1982 og oplysninger om kommunernes skøn over udgifter for perioden 1983-86. Under hensyntagen til statistiske oplysninger, herunder oplysninger om antal klienter og ydelser m.v. ifølge bistandslovsstatistikken, regelsætsændringer, prisudviklingen m.v., fremskrives udgifterne til 1984 og BO-årene. Socialministeriet har i øvrigt ikke oplysninger om, hvilke gennemsnitlige beløb der ydes som hjælp til boligudgifter for unge. Hjælpen ydes efter et skøn, hvorved der tages hensyn til, at hjælpen skal kunne dække rimelige boligudgifter.

*Ad § 15.04.30.51.06 Sygebehandling, medicin m.v.**Spørgsmål 29:*

Hvad indebærer den bebudede stramning af kriterier for ydelse af hjælp efter bistandslovens § 46?

Svar:

I bemærkningerne til lovforslaget om ændring af bistandsloven (L 33), der blev fremsat den 14. oktober 1982, blev det tilkendegivet, at »efter regeringens opfattelse bør der i overensstemmelse med de økonomisk strammere forhold for hele befolkningen anlægges et mere restriktivt skøn ved vurderingen af en udgifts rimelighed og nødvendighed end ved bistandslovens ikrafttræden i 1976.

Skønnet over hvorvidt en fast udgift kan anses som rimelig, kan naturligt ændres inden for lovens rammer i lyset af den almindelige økonomiske afmatning i samfundet. Socialministeriet har derfor til hensigt at udsende et cirkulære med vejledende retningslinjer til de sociale udvalg om muligheden for at anlægge en strammere praksis ved vurderingen af en udgifts rimelighed.«

Efter lovforslagets vedtagelse, jfr. lov nr. 620 af 8. december 1982, har socialministeriet den 20. december 1982 udsendt et revideret cirkulære om kontanthjælp efter bistandsloven.

Om hjælp til sygebehandling, medicin m.v. efter bistandslovens § 46, stk. 1, har socialministeriet påpeget i cirkulæret, at der i almindelighed alene bør ydes hjælp til behandlinger, udført af uddannede læger, tandlæger, tandteknikere eller fysioterapeuter.

Navnlig for så vidt angår tandbehandlingen bør det iagttages, at der ikke foretages behandlinger, som går ud over, hvad der er indiceret i hvert enkelt tilfælde. Ligeledes kan der tages hensyn til, om en større tandbehandling nødvendigvis skal foretages på det tidspunkt, hvor den pågældende ikke selv har midler til at afholde udgiften.

Endelig fremhæves det, at der ved vurderingen af, om en udgift er rimelig, bør tages hensyn til, om udgiften kan afholdes af en almindelig arbejdsindtægt.

Det bemærkes, at retningslinjerne alene er *vejledende* for de sociale udvalg i forbindelse med udøvelsen af det individuelle skøn, når hjælp søges i henhold til bistandslovens § 46, stk. 1. Socialministeriet har ikke lovhjemmel til at udstede nærmere, bindende regler på dette område.

Spørgsmål 31:

Danmarks Statistik har for nylig oplyst, at kommunerne har et beløb på 2,1 mia kr. til gode i udlagte normalbidrag. Har ministeren på baggrund af beløbets størrelse overvejelser om at indføre et rentetillæg til de beløb, som kommunerne på denne måde »låner« de bidragspligtige. Har man haft henvendelser herom fra kommunerne?

Kan ministerne oplyse, i hvilket omfang de udlagte bidrag søges opkrævet hos de bidragspligtige: med tvangsmidler, herunder fogedinddrivelse?

Svar:

14 Finans- og tillægsbev.lovforslag og betænkninger herover.